

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, 2019. október 30. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bf.67/2018/32. számú ítéletét a II. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az I.r. és a II.r. vádlottakkal szemben a Budakörnyéki Járási Ügyészség Általános Bűnügyek Csoportja B.2691/2015/77-II. számú vádirata alapján indult büntetőeljárás 2016. július 26. napján a Budakörnyéki Járásbíróságon.

A Budakörnyéki Járásbíróság 2016. november 03. napján kelt 10.B.215/2016/79. számú ítéletével az I.r. vádlottat

- 2 rendbeli lopás büntette (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés b.) pontjának bb.), bc.) és be.) alpontjai, (3) bekezdés b.) pontjának ba.) alpontja), melyből egyi rendbeli társtettesként követett el,
- 6 rendbeli társtettesként elkövetett lopás vétsége (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés b.) pontjának bb.), bc.) és bf.) alpontjai),
- 3 rendbeli lopás vétsége (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés b.) pontjának bb.) és bc.) alpontjai), melyből két rendbeli kísérlet és
- társtettesként elkövetett magánlaksértés vétsége (Btk.221.§ (1) bekezdés)

miatt - mint többszörös visszaesőt - halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház és az I.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A szabadságvesztés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

A bíróság az I.r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett lopás vétsége (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés b.) pontjának bb.) és b.c.) alpontjai) miatt emelt vád alól felmentette.

A II.r. vádlottat

- 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntette (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés b.) pontjának bb.), bc.) és be.) alpontjai, (3) bekezdés b.) pontjának ba.) alpontja),
- 6 rendbeli társtettesként elkövetett lopás vétsége (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés b.) pontjának bb.), bc.) és bf.) alpontjai),
- 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás vétsége (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés b.) pontjának bb.) és bc.) alpontjai), melyből két rendbeli kísérlet és társtettesként elkövetett magánlaksértés vétsége (Btk.221.§ (1) bekezdés)

miatt - halmazati büntetésül - 1 év 8 hónap szabadságvesztésre ítélte és megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette és megállapította, hogy a II.r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén, a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a bíróság a szabadságvesztés tartamába beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt.

A bíróság a II.r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett lopás vétsége (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés b.) pontjának bb.) és b.c.) alpontjai) miatt emelt vád alól felmentette.

A bíróság rendelkezett továbbá tanú1, a tanú2, a tanú3 magánfelek javára a vádlottak egyetemleges kártérítés fizetésére kötelezéséről, ehhez kapcsolódóan az eljárási illeték megfizetéséről, a bűnjelekről, illetve a felmerült bűnügyi költségről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére, az ítéleti tényállás VIII/a/ pontja vonatkozásában a részfelmentés miatt, a vádlott bűnösségének megállapítása és a büntetés súlyosítása végett, míg az I.r. vádlott és védője részben felmentés és részben enyhítés érdekében, míg a II.r. vádlott és védője szintén részben felmentés, részben a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést. A Pest Megyei Főügyészség a részfelmentés miatt a vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta, és az ügyészi fellebbezést kizárólag a vádlottak büntetésének súlyosítása végett tartotta fent.

A fellebbezések folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 2019. május 07. napján kelt 5.Bf.67/2018/32. számú ítéletével a Budakörnyéki Járásbíróság 10.B.215/2016/79. számú ítéletét megváltoztatta:

- a vádlottak terhén megállapított 9 rendbeli lopás vétsége bűncselekményeket
 - o 6 rendbeli a Btk.370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bb.) és bc.) alpontja szerint minősülő lopás vétségének, amelyből 2 rendbeli cselekmény kísérleti szakban maradt, és amelyből a vádlottak 2 rendbeli bűncselekményt társtettesként, a II.r. vádlott 4 rendbeli bűncselekményt bűnsegédként követett el, valamint
 - o 2 rendbeli a Btk.370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bb.) és bf.) alpontja szerint minősülő társttesként elkövetett lopás vétségének minősítette.
- A vádlottakat 1 rendbeli a Btk.370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bb.) és bc.) alpontjaira figyelemmel a (3) bekezdés b.) pontjának ba.) alpontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntette, valamint 1 rendbeli a Btk.370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bb.) és bc.) alpontja szerint minősülő - a II.r. vádlott esetében bűnsegédként elkövetett - lopás vétsége miatt ellene emelt vád alól felmentette.
- az I.r. vádlottal szemben halmazati büntetesként kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 évre, a közügyektől eltiltás tartamát 2 évre, míg a II.r. vádlottal szemben halmazati büntetesként kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 év 2 hónapra enyhítette.
- a II.r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetén, az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe akként rendelte beszámítani, hogy egy napi őrizetben töltött idő egy napi szabadságvesztésnek, míg négy napi házi őrizetben töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg. A beszámítás után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként rendelte beszámítani.
- A polgári jogi igényekre vonatkozó rendelkezést akként változtatja meg, hogy a tanú2, valamint a tanú3 magánfelek polgári jogi igényének elbírálására és az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezéseket mellőzte és a magánfelek polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.
- A törvényszék a tanú4 magánfél polgári jogi igényének érvényesítését ugyancsak egyéb törvényes útra utasítja.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezéseit helybenhagyta, míg az I.r. vádlott által bejelentett fellebbezést, mint elkésettet elutasította. Rendelkezett továbbá a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség állam általi viseléséről.

Az ítélet ellen a II.r. vádlott védője - a bíróságra 2019. május 10. napján érkezett beadványában - írásban, fellebbezést jelentett be a vádlott javára, a kiszabott büntetés enyhítése végett.

A Budakörnyéki Járásbíróság 10.B.215/2016/79. számú ítélete, a másodfokú bíróság ítéletében foglalt fenti változtatással az I.r. vádlott vonatkozásában 2019. május 7. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2019. július 15. napján kelt BF.515/2019/2. számú átiratában a bejelentett védői fellebbezést megalapozatlannak tartotta. Álláspontja szerint az ügy elbírálására a Be.621.§ (2) bekezdés szerinti tanácsülés feltételei fennállnak.

Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a II.r. vádlott bűnösségét

- 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás büntetében (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés b.) pontjának bb.) és be.) alpontjai, (3) bekezdés b.) pontjának ba.) alpontjai),
- 6 rendbeli, társtettesként elkövetett lopás vétségében (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés b.) pontjának bb.), bc.) és bf.) alpontjai),
- 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett lopás vétségében (Btk.370.§ (1), (2) bekezdés b.) pontjának bb.) és bc.) alpontjai, melyből két rendbeli kísérlet és
- társttesként elkövetett magánlaksértés vétségében (Btk.221.§ (1) bekezdés)

megállapította.

A másodfokú bíróság viszont a III. és VIII/b. tényállásokat érintő

- 1 rendbeli, a Btk.370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bb.) és bc.) alpontjaira figyelemmel a (3) bekezdés b.) pontjának ba.) alpontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás büntette, valamint
- 1 rendbeli a Btk.370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bb.) és bc.) alpontja szerint minősülő - a II.r. vádlott esetében bűnsegédként elkövetett - lopás vétsége miatt

emelt vád alól felmentette. Így a Be.615.§ (2) bekezdés b.) pontja alapján megnyílt a harmadfokú eljárás lehetősége.

Az első-és másodfokon eljáró bíróságok perrendszerűen lefolytatott bizonyítás után az ügyben megalapozott, harmadfokú felülbírálatra alkalmas tényállást állapítottak meg, ami a III. és a VII/b. tényállásokat érintő felmentő rendelkezés tekintetében - miután ellene fellebbezést nem jelentettek be - nem bírálható felül (Be.618.§ (4) bekezdés).

Az ügyben eljáró bíróságok a büntetést befolyásoló körülményeket hiánytalanul számbavették és kellő súllyal értékelték. Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől eltelt mintegy másfél éves további időmúlásra és a bűnösség körének leszűkülésére figyelemmel a másodfokú bíróság megfelelő mértékben enyhítette a II.r. vádlott büntetését. Az ügyészség álláspontja szerint további enyhítés nem indokolt. Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező döntések törvényesek.

Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bf.67/2018/32. számú ítéletét a Be.623.§ alapján hagyja helyben.

A bejelentett védői fellebbezés nem alapos.

A harmadfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú ítélet kihirdetését követően 2018. július 01. napjától hatályba lépett a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.).

A Be.868.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú és a harmadfokú eljárásra már a Be. rendelkezései irányadóak, míg a Be.870.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bírósági eljárást és annak törvényességét a korábban hatályban volt 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: korábbi Be.) szerint kellett vizsgálni.

A harmadfokú bíróság vizsgálta, hogy a felülbírálat terjedelme miként alakul, a jelenleg hatályos törvényi szabályozásra figyelemmel.

A másodfokú ítéletnek az I.r. vádlottra vonatkozó rendelkezései jogerőre emelkedtek.

Az ítélőtábla megvizsgálta, hogy a Budapest Környéki Törvényszék ítélete ellentétes döntést tartalmaz-e a Budakörnyéki Járásbíróság döntéséhez képest és ezzel összefüggésben megállapította, hogy azáltal, hogy a törvényszék a III. és VIII/b. tényállási pontok vonatkozásában a vádlottakat felmentette, miközben a Budakörnyéki Járásbíróság ugyanezen tényállási pontok vonatkozásában bűnösségüket megállapította a Be.615.§ (2) bekezdés b.) pontja szerint a döntés ellentétesnek minősül, s így a Be.615.§ (1) bekezdésében foglalt fellebbezés lehetősége megnyílt.

A II.r. vádlott védőjének a II.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítése iránt előterjesztett fellebbezése pedig megfelel a Be.615.§ (3) bekezdés b.) pontjának, tekintettel arra, hogy az ellentétesnek minősülő felmentő rendelkezés kihatással volt a büntetés kiszabására. A Budapest Környéki Törvényszék az ítéletének 12./ oldal harmadik bekezdésében kifejezetten nevesítette is azt, mint a vádlottak vonatkozásában a büntetés enyhítésére okot adó körülményt.

A harmadfokú bíróságként eljáró Fővárosi Ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó rendelkezéseit nem érintve a Be.615.§ (1) és (2) bekezdés b.) pontjára figyelemmel a Be.618.§ (1) bekezdés a.) pont ab.) alpontja és b.) pontja alapján bírálta felül a másodfokú ítéletnek a büntetés kiszabására vonatkozó - mint az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálat eredményeként meghozott - rendelkezését, valamint az elsőfokú- és másodfokú bírósági eljárást, arra tekintet nélkül, hogy ki milyen okból fellebbezett.

A harmadfokú bíróság megállapította, hogy mind a Budakörnyéki Járásbíróság, mind a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta. A Be.625.§ (1) és (2) bekezdés a.) pontja alapján alkalmazandó Be.607.§ (1) és Be.608.§ (1) bekezdésében felsorolt - az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezető - eljárási szabálysértést az ítélőtábla nem észlelt, ilyenre a felek sem hivatkoztak.

A másodfokú bíróság a vádirati tényálláshoz kapcsolódóan a bizonyítást a szükséges mértékben kiegészítette, az ügy helyes, ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyítékokat beszerezte, eleget téve ügyfelderítési kötelezettségének.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat részletesen, iratszerűen megjelölte, az általa megállapított tényállás a másodfokú bíróság által alkalmazott változtatásokkal mentessé vált a Be.592.§ (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól.

A másodfokú bíróság által módosított tényállás megalapozott, összhangban áll a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, így a tényállás a Be.619.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

A II.r. vádlott védőjének a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezésére figyelemmel a harmadfokú bíróság vizsgálta az első- és másodfokú bíróság által alkalmazott büntetéseket és azok kiszabása során irányadónak tekintett körülményeket. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság a II.r. vádlott vonatkozásában a bűnösségi körülményeket helyesen feltárta, azok megfelelnek a büntetés kiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény rendelkezéseinek. Helyesen járt el a Budapest Környéki Törvényszék, amikor a II.r. vádlott vonatkozásában a felmentő rendelkezésekre és az időmúlásra figyelemmel az elsőfokú bíróság által alkalmazott szabadságvesztés enyhítését találta szükségesnek.

Az első- és másodfokú bíróság által feltárt enyhítő és súlyosító körülményekre figyelemmel a középértékkel szemben, inkább a kiszabható szabadságvesztés minimumához közelítő, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazása arányban áll a II.r. vádlott társadalomra veszélyességével, az általa elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával és bűnösségi körülményekhez. Az alkalmazott büntetés arányos az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetéssel is, annak további enyhítésére az ítélőtábla sem látott lehetőséget.

Az ítélőtábla a Be.618.§ (2) bekezdésére figyelemmel, hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket és ezzel összefüggésben megállapította, hogy a másodfokú bíróság iratszerűen állapította meg, hogy a tanú2 és a tanú3 magánfelek polgári jogi igénye megállapításának nem volt helye, tekintettel arra, hogy a kár összege vonatkozásukban nem volt pontosan tisztázott, illetve a tanú3 magánfél polgári jogi igényének érvényesítése tekintetében helyesen állapította meg, hogy a felmentő rendelkezésre figyelemmel a polgári jogi igény megállapításának nincs helye.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó másodbírói rendelkezés is törvényes.

Mindezekre tekintettel a harmadfokú bíróság a Be.621.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülésen, a másodfokú bíróság ítéletét helytállónak találta, ezért azt a Be.623.§-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2019. október 30.

Máziné dr.Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

dr. Feledi Tamás sk.
előadó bíró

dr. Magócsi István sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 5.Bf.67/2018/32. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.203/2019/5. számú végzése folytán a II.r. vádlott vonatkozásában 2019. október 30. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. október 30.

Máziné dr.Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő